

Sygn. akt I CSK 674/13

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa W. J. i J. J.
przeciwko Gminie Miasto S.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 8 lipca 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 6 czerwca 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący opierają wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej na podstawie wykładni art. 37 ust. 9 ustawy z 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz licznych zagadnieniach prawnych.

Stanowiska skarżących nie sposób jednak podzielić. Zmierzają oni w istocie do wyjaśnienia, czy w jakim stopniu co do roszczenia o zapłatę odsetek za opóźnienie w wykonaniu obowiązku wykupu nieruchomości przez gminę na podstawie art. 37 wskazanej ustawy stosuje się przepisy kodeksu cywilnego o przedawnieniu roszczeń. Skarżący twierdzą, że roszczenie to swoją naturą zbliża się do roszczeń administracyjnoprawnych, a nie cywilnoprawnych, co powoduje, że odmiennie powinny być oceniane kwestie związane z początkiem biegu terminu przedawnienia, jak i długości jego trwania. Całkowicie abstrahują jednak od faktu, że roszczenie o wykup nieruchomości, z której korzystanie w ten sam sposób po zmianie planu zagospodarowania przestrzennego nie jest dłużej możliwe, stanowi roszczenie odszkodowawcze o charakterze cywilnoprawnym. Sprawia to, że także roszczenie o odsetki w razie opóźnienia w jego wykonaniu - jako akcesorium - ma tę samą naturę. Potwierdza to także okoliczność, iż sądy trafnie przyjęły w sprawie istnienie drogi sądowej właśnie ze względu na cywilnoprawny charakter sprawy.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).